

BB SCUDERIA GIANNI

TEAMOVÉ NOVINY 2/2005

Koráb, jaro 2005

Poslední květnový víkend patřily serpentiny pod Korábem opět vyznavačům automobilového slalomu. Jak je již zvykem, v sobotu se odjel mistrovský závod a v neděli ovládli trať amatéři. Tedy ovládli, ke startovnímu poli sobotních jízd přibylí jezdci, kteří mají automobilový sport jen jako koníčka a mohli porovnat své výkony s těmi, kteří se tomuto sportu věnují naplno. Na startu nedělního závodu se objevila i naše posádka s..., ale to bych začal tento příběh psát od konce.

Všechno to začalo někdy před třemi lety. Jako téměř každé odpoledne jsem i tenkrát přijel do Stoda a Honza mi začal vyprávět o tom, jak byl v Merklíně a jaké tam viděl krásné auto. Honzovi se jen tak hned něco nelíbí, takže když má pro nějaké auto jen samou chválu, je téměř jisté, že to opravdu stojí za to. Uběhlo pár týdnů a vybaven foťákem jsem vyrazil do Merklína s Honzou. Jeho slova se potvrdila. Na zastrčeném dvorku jedné z merklínských uliček stál nablýskaný Bavorák, jako by právě vyjel z tovární dílny. Pod otevřenou kapotou vypadal stejně. Nikde kapka oleje, nikde smítko prachu, nikde žádná šmouha, oděrka nebo rez. Nově zreparovaný motor bylo potřeba zajet. Usedl jsem na sedadlo spolujezdce a jako závaží se nechal svézt po silničkách v okolí Merklína. I když majitel Jirka Hrubý motor šetřil, nešlapal plyn na podlahu a nevytáčel ho do vysokých otáček, zážitek to byl nádherný. Během dalších let jsme se s autem i s Jirkou potkali ještě mockrát. Na závodech, na klubových akcích, nebo jen v dílně, když jsem se přijel podívat, jaká technická finesa opět na BMW přibyla, aby ho postrčila technicky dopředu, či jaký dokonalý díl byl vyměněn za ještě dokonalejší. Loni na podzim, při jednom z takových setkání, padla myšlenka, že bych si rád vyzkoušel, jaké to je, silné BMW řídit. Bylo to těsně po podzimním závodě Korábu, tak kde jinde, než zas na Korábu. Uběhl půlrok a z podvalníku na parkovišti u kdyňského koupaliště sjelo červenožluté BMW. Prošlo technickou přejímkou a prvně jsem usedl za volant.

Čekaly mě 2 seznamovací a 3 ostré jízdy, z nichž se nejhorší škrtila. V seznamovacích jízdách jsem se nepotřeboval ani tak seznámit s tratí, na níž jsem již několikrát závodil, ale spíš s možnostmi auta. Začal jsem hodně zvolna, abych si osahal, jak můžu s dvoustoňovým historikem brzdit, akcelarovat a projíždět zatáčky. Po jízdě jsem poznatky konzultoval s Jirkou a s Martinem Štanclem, Jirkovým spolujezdcem, který 1. seznamovací jízdu absolvoval na sedadle spolujezdce se mnou. Padla jedenáctá hodina a na řadu přišly jízdy měřené. Ještě jsem nebyl s autem dostatečně sžitý, ale s každou další jízdou a každou další zatáčkou jsem posouval brzdňý bod zas o kousek dál. Zabrzdit, podřadit, zatočit, na čtvrt plynu projet pokud možno ideální stopou zatáčku, v půlce tomu naložit, výjezd driftem a držet plnej a řadit nahoru až k další zatáčce. Při některých mých průjezdech prý diváci tleskali. Nevím, neměl jsem čas to vnímat, soustředil jsem se jen na auto a silnici. I když se nasazení stupňovalo, stále jsem jel s určitou rezervou, která minimalizovala riziko nějakého karambolu a poškození auta. Naposledy jsem vyjel až nahoru, naposledy vystoupil z auta a vyždímal propocené tričko a byl konec. I když BMW by bývalo mohlo mít daleko vyšší ambice, dojel jsem „jen“ na 7. místě. Když jsem v každé z jízd ztratil na vítěze kolem pěti sekund. Důležitější, než výsledek, však pro mě byl jeden z nejkrásnějších dosavadních motoristických zážitků, na který budu ještě dlouho vzpomínat.

Dalšími závody, na které se, byť pravděpodobně jen pofadatelcky, chystáme, je klubová akce RKHA „Vítání léta“ na okruhu kolem letiště ve Tchořovicích, kam bych Vás všechny rád pozval. Více najdete an <http://rkha.wz.cz> Zachovejte nám přízeň.

Za SG

Jan Šustr

